

Un primer examen me confirmà l diagnòstic de fibroma. No trobant res en els annexes, vaig convencer al marit de que se sospengués l'operació i es va començar un tractament electric. Temps més enllà vingueren dolors tant forts que obligaren practicar l'hysterectomia vaginal.

Aleshores se pogueren veure les trompes cobertes pel tumor i plenes de pus. En el primer examen vaig deixar de regoneixer les trompes, quan per l'intensitat dels dolors devia haver pensat en fer-ho.

Vet-aquí tres casos, els més notables entre les meves notes clíniques, que demostren que la therapeutica dels fibromes pot esser justificada en temps més o menys llarc després de la menopausia.

És veritat que aquests fets no basten pera justificar l'intervenció *systematica* en tots els casos a fi d'evitar a les malalties *accidentis hypothetics*.

Els demostren en tot cas que ls fibromes se deuen vigilar tota la vida, i que si l fibroma, a un moment donat, determina accidents per ell mateix provocats, poden esser acompanyats de complicacions funestes per part dels annexes.

Aquests fets demostren que s'ha de recórrer a l'intervenció cruenta quan tant sols ella és eficaç, contra les supuracions fibroses, les velles adherencies, com en el nostre primer cas, i els accidents d'oclusió, que són sa conseqüència.

D'altra part, els avenços recents de la technica operatoria tendeixen a millorar el pronòstic de l'intervenció.

TROMPES I OVARIS

PALMER DUDLEY.—Algunes notes sobre la cirurgia conservatriu dels annexes.—(*Am. Journ. of Obst.*, 1898.)

L'autor dirigeix tots els seus cuidados sobre aquest metode conservatriu, perquè ell pensa que mai se pot saber per endavant els efectes que la menopausia anticipada produirà en el *systema nerviós* de les dones.

L'hysterectomia total és el medi extrem a que s'ha de recórrer tant sols com a ultim recurs, ja que l fi del cirurgia és salvar lo més possible i no mutilar el còs humà.

S'ha, doncs, de mirar de salvar tot lo que siga possible dels annexes malalts, i no sen arrepen-teix, perquè entre 88 casos en que ha tret part de les trompes o dels ovaris, 14 han tingut més d'un embraç. Jamai l'examen bi-manual més detingut li ha permès trobar inflamació en els annexes.

Respecte als ovaris, ha puncionat i raspat quistes, ha tallat els ovaris en dos, ha ressecat porcions en forma de cunya, i també ha ressecat la quasi totalitat de l'orgue, deixant no més que un troç de la gruixaria d'un pesol a l'extremitat de la trompa.

Respecte a les trompes, ha obert els pabellons, voidat les coleccions purulentes, rentat la cavitat i sondat l'orifici uterí de la trompa. En totes les seves operacions ha fet ús de la seda fina de brodar i no de sutures animals.

UTER I ANNEXES

V.-G. BECKMANN.—Embraç extra-uterí intersticial.—(*Vratch*, 1898, i *Rev. de Gynec.*, 1898.)

Una paret separa la cavitat uterina de la bossa fetal, compresa en la porció inicial, intersticial de la trompa. Són raris els casos en que s podria incidir aquesta paret i drènar d'aquesta manera tot el contingut